

[Poul Hansen (Grenaa).]

Midler og — sikkert ogsaa derfor — for smaa Resultater arbejder med disse Opgaver. Det er jo et af Problemerne i det demokratiske Samfund i det hele taget, at enhver Sag kan faa sin Talsmand, og at man derfor let naar til, at alle mulige Ting støttes, hvorved vi maaske kommer til at kaste mange Penge ud til halve Foranstaltninger. Det er sikkert ogsaa gjort paa dette Omraade. Det, vi trænger til, er et stort anlagt videnskabeligt Laboratorium, som virkelig er i Stand til at bryde igennem med disse Ting.

Det samme kan siges om Grøntkonserver. Vi har her i Danmark fortrinlige Muligheder for at dyrke første Klassers Raavarer til denne Grøntkonserverindustri, og disse Muligheder har vi navnlig i Husmandsbrugene, men ogsaa her er en indgaaende Forsøgsvirksomhed nødvendig. Jeg ved ganske tilfældigvis, at der netop i Øjeblikket i et Par Smaalaboratorier her i Landet og i øvrigt ogsaa i Udlandet arbejdes med Forsøg paa at reaktivisere C-Vitaminet i Grønsager. Hvis dette Arbejde lykkes, vil det betyde en fuldkommen Revolution paa dette Omraade, og det Land, der for Alvor præsterer en Indsats her, vil uden Tvivl i meget betydelig Grad øge sine Eksportmuligheder. Derfor er det rimeligt, at man søger at skabe en virkelig omfattende Forsøgsvirksomhed paa dette Felt. Jeg ved, at man i Sverige for nylig i Gøteborg har oprettet et meget stort, af Staten meget stærkt støttet Laboratorium for Undersøgelser og Eksperimenter med Hensyn til Konserver, og det er gjort i Svenskernes sædvanlige store befriende Stil, om jeg saa maa sige, medens vi herhjemme, synes jeg, i alt for høj Grad er tilbøjelige til at splitte vore Kræfter paa mange smaa Opgaver. Vi løber derved den Risiko at komme bag efter. Jeg ved, at der i Øjeblikket er ret stærke Kræfter i Gang for at videreudvikle dansk Konserverindustri ogsaa paa Grøntkonserveromraadet, og at man faktisk er i Færd med at foretage en Føjlinvestering derved, idet man nyindretter Virksomheder paa et konservativt, gammeldags Grundlag, medens man har undladt at føre den eksperimentale Virksomhed til Bunds, som virkelig er nødvendig. Det, vi trænger til, er efter min Mening ikke saa meget en ny Idé, der gaar i Retning af enten Planøkonomi eller Liberalisme, men snarere en ny Aand, der siger, at alt dette maa samles, og at en stærk og kraftig Indsats maa gøres.

Vi har ogsaa andre Muligheder, som

ikke alle Lande har i saa høj Grad som vi. Vi har paa Grund af dansk Kulturs hele demokratiske Udformning en værdifuld Stab af unge Videnskabsmænd, som med Længsel ser hen til større Opgaver og bedre Kaar i det hele taget. Vi har ikke udnyttet disse Muligheder i tilstrækkelig Grad — man kan næsten sige, at vi i forbavsende høj Grad har ladet dem ligge. Vi har endvidere den anden store Værdi i det danske Samfund, at vort Demokrati er trængt saa meget igennem, at vi kan sige, at vi ikke alene har Videnskabsmænd, men Landbrugere og Arbejdere, som besidder en teknisk Kultur af meget høj Rang, der muliggør det for os at skabe Kvalitetsprodukter, som, hvis de er tilstrækkeligt gennemeksperimenterede, virkelig har Mulighed for at skabe nye Eksportchancer for vort Land. I denne Forbindelse vil jeg gerne have Lov til at nævne dansk Kunstindustri eller Produktionen af gode Brugsting, eller hvad man nu vil kalde det. Vi har her i Danmark en lang Række Virksomheder, som fremstiller førsteklases Produkter, Varer, som vist ikke laves mere fremragende noget Sted i Verden i Øjeblikket. Det gælder Møbler, Vævning, Tapeter, Keramik, Glasvarer, Legetøj, Sølv-tøj o. s. v.

Men ikke mindst her gælder den Regel, som er saa dominerende i dansk Erhvervsliv i det hele taget, at Varen er fremragende, baade kvalitetsmæssigt og smagsmæssigt, men at disse smaa Virksomheder slet ikke evner hver især at skabe sig et Gennembrud uden for Danmarks Grænser. Varen er ganske vist af en saadan Art, at den er fuldt kvalificeret til Eksportvare, men den kan altsaa alene paa Grund af manglende Erhvervspropaganda, paa Grund af manglende Organisation faktisk ikke naa uden for Landets Grænser. Jeg tænker her ikke saa meget paa de fine og dyre Ting, som Danmark i saa mange Aar har kunnet fremstille og gøre sig gældende med paa Udstillinger ude i Verden. Jeg tænker langt mere paa det nye, som nu er ved at bryde igennem i dansk Produktion, en Serieproduktion og standardiseret Produktion af Kvalitetsvarer, som vi netop har det i meget høj Grad med Hensyn til Kunstindustri og paa de Omraader, jeg lige har nævnt. Der ligger her i Øjeblikket en stor Chance ude i Verden, fordi der foregaar en Demokratisering af Forbruget. I alle nogenlunde udviklede Lande bevæger Salgsmulighederne sig ligesom dybere ned i de brede Folkelag, hvor Købekraften i stigende Grad er til Stede,